

Země EU jsou „přítokovými vazaly“ USA

infokuryr.cz/n/2023/01/11/zeme-eu-jsou-pritokovymi-vazaly-usa

kuryr

11. ledna 2023

Spojené státy vidí Evropu jako svou kolonii, jako „přítokové vazaly“, jak to bez obalu vyjádřil poradce amerického prezidenta Zbigniew Brzeziński ve své knize Jediná světová moc. Proč je pro lidi v Evropě tak těžké pochopit, že tomu tak je a proč se tomu nebrání?

Abychom to pochopili, musíme se vydat na výlet do historie. Ve škole i v médiích se učíme, že Evropa, respektive Západ, je pupek světa. Civilizace světa se zrodila na Západě. Jistě, ve starověku existovala Egyptská říše, ale to bylo dávno. A čínská říše také existovala, ale to bylo daleko a kromě toho to byli Evropané, kdo objevil svět.

Dnes se dozvídáme, že Západ je stále vůdcem. Jak ekonomicky, tak technologicky. A kromě toho je zde demokracie, svoboda tisku a obecně je Západ rájem svobody a spravedlnosti. A to jsou požehnání, která musí Západ přinést chudým a utlačovaným národům světa. V případě potřeby, někdy násilně, jako Irák a Libye byly „osvobozeny“ od svých diktátorů a jako to bylo souzeno v Sýrii. Číňané a Rusové

jsou také utlačované národy, které najdou štěstí, až když se otřepou ze svých „režimů“ a budou si užívat požehnání neoliberálního Západu.

A zde začíná historická paralela, kterou snadno poznáte, pokud studujete historii. Každá říše musela svým občanům vysvětlit, proč povolává mladé muže do zbraně. Nedalo se říci, že by šlo o bohatství a moc tehdejších elit (králů a císařů), bylo třeba myslet na něco vznešenějšího – velký, mravní cíl.

Vznešený a morální cíl

Ve starém Římě bylo mnoho válek ospravedlněno potřebou pomoci barbarům, kteří byli tak zaostalí, a přinést jim civilizaci. Skutečnost, že výboje byly o penězích a moci, se na římských tržištích neříkala, pokud měli být lidé přesvědčeni o válkách. Oficiálně šlo o římskou civilizaci, která musela být přivedena k chudým barbarům.

Španělská říše také neřekla, že chce využít nový svět. Šlo prý o to přinést křesťanství chudým pohanům v novém světě a zachránit jejich duše.

A právě před sto lety Britské impérium „litovalo“, že nemohlo udělit nezávislost svým koloniím, ale mělo údajně odpovědnost vůči „nerozvinutým“ národům, které nebyly v pozici, aby si mohly vládnout sami. Bez britské „pomoci“ by upadli do chaosu. Byli jste téměř povinni jim pomoci a obětovali jste se, abyste jim přinesli civilizaci.

To vše jsou fakta, která si každý zájemce o historii může přečíst v původních pramenech příslušné doby. Ušlechtilá věc byla vždy veřejnosti prezentována jako záminka pro expanzi moci.

Říše

Nyní víme, že to byly vždy lži. Bylo to o penězích a moci. Římští generálové vyplenili dobytá území a po vítězství se vrátili domů bohaté muže. Španělé vyvraždili indiány, aby získali zlato. A Britové

vyplenili své kolonie, aby britská vyšší třída mohla žít v klíně luxusu.

Dnes je impériem USA, ale protože lidé vnímají slovo impérium negativně, raději mluví o světové velmoci. Ale to je jen jiné slovo pro impérium.

„Vznešené“ cíle Impéria

A i dnes lidé ospravedlňují války ušlechtilými cíli. Vedete války a zabijíte lidi, abyste jim přinesli svobodu, prosperitu a demokracii. To však v posledních 60 letech fungovalo spíše špatně. Bez ohledu na to, kde USA v posledních několika desetiletích bojovaly za svobodu a lidská práva, nikdy to nefungovalo. Ať už se podíváme na Vietnam, nebo Irák, Afghánistán, Kosovo, Libyi, Sýrii a tak dále. Neexistuje příklad, kdy by americké války přinesly mír, svobodu, prosperitu a lidská práva.

Na druhou stranu války přinesly pro USA ropné vrty, odbytové trhy a americký zbrojní průmysl dobrý byznys, který byl placen z daní občanů USA, kteří věřili, že přispívají ke svobodě a míru v USA. svět. Fungovalo to pokaždé a elity byly s každou válkou bohatší a mocnější.

Nástroje nadvlády říše

Ani staré říše nedokázaly dobýt svá území, učinily na nich závislé regionální vládcy a vytvořily rivalitu mezi těmito regionálními vládci. Takto si Římané dokázali udržet svou říši stovky let a například Britové s pár tisíci vojáky ovládli i celou Indii. Římané vynalezli starý recept na úspěch a nazvali ho „divide et impera“, „rozděl a panuj“.

USA tento princip dále zdokonalily. Vytvořili mezinárodní organizace, které jim dominují. Vazalům je dán pocit, že mohou sami o něčem rozhodovat. Ale ekonomická síla MMF nebo Světové banky, používaná k vyvíjení tlaku na malé země, je kontrolována USA. A mohou tyto nástroje použít k vnucení své vůle jakékoli zemi.

Jen jeden příklad: Řecko muselo šetřit a omezovat sociální dávky pod tlakem MMF. Šetřit se muselo všude, kromě armády. Řecku bylo povoleno a muselo nadále nakupovat zbraně. A většinou od amerických výrobců. Ve stejné době muselo Řecko privatizovat svá prvořadá aktiva, jako jsou letiště a přístavy, které pak za směšné ceny převzaly západní společnosti, většinou ovládané USA.

Takovým nástrojem moci je také NATO. I zde USA dominují a mohou své vazaly dokonce povolávat do zbraní ve válkách nebo je dokonce nechat za války platit, z čehož USA částečně dobře vydělávají.

“Ctihodný vazalové”

Ale Evropané se považují za „spojence“ nebo „partnery“ USA, zatímco geopolitici ve Washingtonu je označují za „vazaly, které lze poplatit“.

Existují i současné příklady. Takže Německo stále platí náklady na okupaci USA. Nyní se tomu říká „náklady na rozmístění jednotek NATO“, ale je to totéž. Nové označení bylo zavedeno v 50. letech, protože Němci se bouřili proti slovu „okupace“ a nechtěli nést náklady.

V Německu údajně nikdo neví, kolik Německo vlastně platí za americké vojáky ve své zemi, protože náklady se dělí mezi federální, státní a místní vlády a nikdo je údajně nedokáže sečíst . To ale nic nemění na tom, že Německo tyto náklady neslo od konce války.

Ve škole se učíme, jak nám USA velkoryse pomohly s Marshallovým plánem. Co se ale nedozvíme, je následující : V průběhu Marshallova plánu obdržely západoněmecké okupační zóny v roce 1948 celkem 1,4 miliardy dolarů a poté v letech 1949 až 1952 Spolková republika Německo. Podle dnešní kupní síly by to bylo kolem 14 miliard dolarů. Jediným problémem je, že Německo muselo uhradit USA

náklady na tehdejší okupaci Německa. Číslo o tom není snadné najít, ale jen v roce 1950 to bylo 4,5 miliardy DM nebo kolem 1,1 miliardy dolarů při tehdejším směnném kurzu. Za pouhý rok.

To znamená, že Německo zaplatilo USA na okupačních nákladech za okupaci vlastní země v době Marshallova plánu, než ve stejné době v průběhu Marshallova plánu dostalo od USA. Marshallův plán si tedy Němci prakticky zaplatili sami.

Stejně tak historické říše, které využívají své kolonie, nutí je za to platit a říkají jim, že to bylo pro jejich vlastní dobro.

A pokud nechcete, použijí sílu

V tomto kontextu je třeba vidět i dvouprocentní cíl NATO, který USA prosadily v roce 2014. Šlo o to, že američtí vazalové NATO by měli investovat dvě procenta svého HDP do zbraní. A tyto zbraně pocházejí téměř výhradně z USA.

Když EU zřídila obranný fond ve výši 13 miliard, se kterým chtěla rozvíjet vlastní zbrojní průmysl, USA to vůbec nepotěšilo, protože fond měl sloužit pouze evropským firmám. Americké společnosti by neměly dostat nic. A „spojenci“ z Washingtonu již otevřeně pohrozili EU sankcemi, jak si můžete přečíst v Der Spiegel :

„Američané nemají vůbec rádi nezávislost, kterou chtějí. Oba státní tajemníci varují, že plánovaná evropská obranná spolupráce (PESCO) a společný fond „bohužel“ nesplňují požadavky „společné obranné průmyslové spolupráce v rámci EU a za Atlantikem“.

To bylo hezky formulováno, ale srozumitelně to znamená: “Pokud nic nevyděláme, nemůžete založit fond!”

A to bylo také jasně řečeno:

“Konkrétně si Washington stěžuje, že americké společnosti jsou vyloučeny z financovaných rozvojových projektů “jedovatými pilulkami” v příslušných smlouvách. Projekty jsou otevřené pro země mimo EU, ale účast musí být rozhodnuta jednomyslně. (...) USA v dopise přímo požadují vypuštění odpovídajícího pravidla (...) Člověk má obavy z “omezujícího jazyka a předpisů”, list varuje. Poté Washington vyzývá ke konkrétním změnám. “Než se tyto smlouvy dále rozvinou, doporučujeme vám, abyste je znovu přezkoumali se zaměřením na naše dlouhodobé cíle pro transatlantické bezpečnostní partnerství,” píší oba státní tajemníci.”

Jasněji nelze říci, že by USA chtěly mít od Evropanů více peněz. A neposlušným evropským vazalům už v oficiálním dopise z Washingtonu hrozí trest:

„Intenzita dopisu překvapila mnoho diplomatů v EU. Výhrady ke snaze o větší nezávislost ve zbrojním sektoru byly známy. Nyní však Washington hrozí represivními opatřeními, pokud EU neustoupí. „Omezení uvalená obráceně by v Evropě nebyla vítána a nebavilo by nás o nich uvažovat,“ píše se v dopise.

Srozumitelně: “Nebavilo by nás tě bít.”

To je jazyk, který mezi sebou používají spojenci, partneři a přátelé? Nebo je to jazyk, který koloniální mocnost používá vůči vazalskému státu, který by se mohl stát trochu neposlušným?

Peníze tečou pouze jedním směrem

Příkladem je více, protože zdaleka nejde jen o peníze na zbrojení. Nord Stream 2 byl také trnem v oku Spojeným státům protože chtěly prodat svůj drahý frakovací plyn v Evropě, což se nyní podařilo díky ukrajinské krizi a odstřelu Nord Streamu. Mnozí si dodnes „nejlépe“ pamatují dovádění tehdejšího amerického velvyslance v Berlíně, který jako stadtholder psal rozzlobené dopisy německým firmám a otevřeně jim v nich vyhrožoval.

Existuje mnoho příkladů, kdy peníze tečou pouze jedním směrem. Volkswagen zaplatil USA miliardové pokuty kvůli „emisnímu skandálu“, nebyl to koncern Ford, kdo zaplatil EU miliardové pokuty. Nebo mnoho evropských bank, které zaplatily miliardové pokuty v USA, zatímco ani jedna americká banka nezaplatila miliardové pokuty EU. Seznam pokračuje.

Nebo si vezměte nedávný příklad rozhodnutí WTO proti represivním clům uvaleným Trumpovou administrativou na ocel a další zboží. WTO rozhodla proti clům, ale USA daly velmi jasně najevo, že chtějí rozhodnutí WTO ignorovat. A jak reagují odpovědní v Bruselu? S pokrčením ramen, protože s tím nemohou nic udělat o nic víc, než by s rozhodnutími z Londýna mohl něco udělat indický regionální vládce v 19. století.

Takže je vlastně naprosto zřejmé, že EU a její členské státy jsou koloniemi nebo vazaly USA. Prostředky proudí z Evropy do USA, ne naopak. Američtí vojáci jsou v evropských zemích, ne naopak. A země EU dokonce platí, že USA s nimi udržují vojenské základny. Prakticky platí za vlastní okupaci, která je jim prodávána jako „ochrana“ před údajnými nepřáteli jako Rusko nebo Čína.

Římská říše už to udělala: rozmístila legie v sousedních zemích a žádala o zaplacení. Na oplátku by tamní vládcí mohli být z milosti Říma v bezpečí před povstáním proti jejich vládě. Když to dělá mafie, říká se tomu „ochranné rakety“, když to dělá impérium, říká se tomu „ochrana svých spojenců“.

Nikdy není pozdě...

Ale evidentně si média, politici a především obyvatelé Evropy jen těžko zvykají na myšlenku, že už nejsou středem světa, ale jen „poplatnými vazaly“. To by se ale mohlo změnit, protože Rusko nabídlo rovnocennou spolupráci a Rusko nemá sílu zacházet s Evropou jako s vazalem, i kdyby chtělo.

Ukrajinská krize masivně prohloubila rozkol mezi Evropou a Ruskem, což samozřejmě těší USA, protože dále upevnily své sevření Evropy. Jde to tak daleko, že například v Evropě se nikdo neptá, co se vlastně stalo s Nord Streamem. Téma bylo v médiích zameteno pod koberec a rychle zapomenuto.

Dokud budou evropští politici – stejně jako vazalští králové starověkého Říma – osobně těžit z této „spolupráce“ s USA tím, že se udržují v dobré náladě dobrými konzultačními smlouvami a pěticifernými honoráři za malou přednášku, nic se nezmění .

Ale naděje zůstává, protože nikdy není pozdě napravit chyby a pokusit se zachránit, co se ještě zachránit dá. Dokud je stále co zachraňovat...

Thomas Röper

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: